

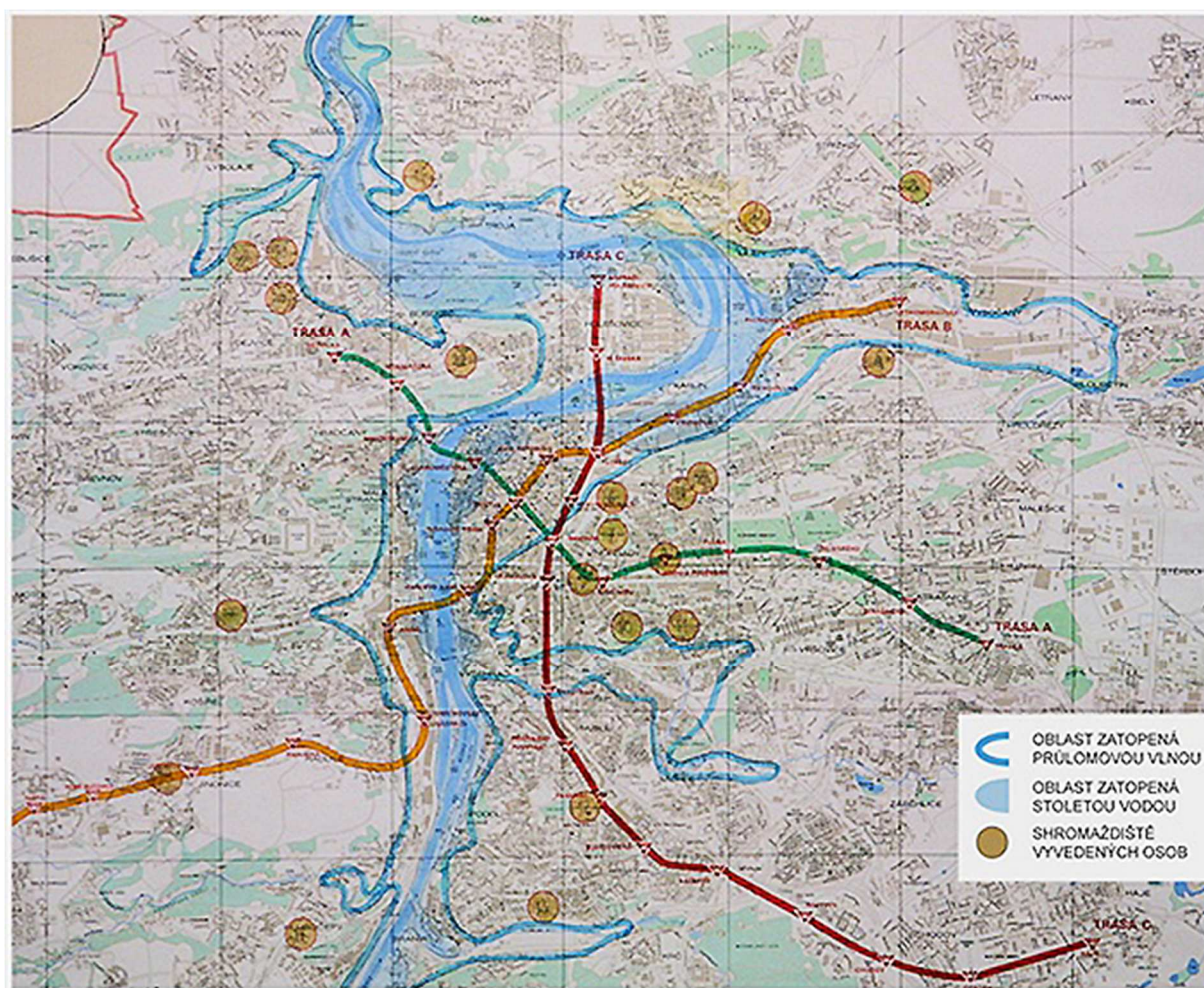
Prahu by zatopila radioaktivní voda. Ihned by umřely desítky tisíc lidí

Zdroj: iDNES.cz, Jan Kužík, 23. listopadu 2017

„Dne (nevyplněno) byla napadena vodní díla Slapy a Orlík. JZ (jaderná zbraň) ráže (nevyplněno), Druh výbuchu (nevyplněno). Jelikož se jedná o nenadálé napadení vodních děl, kdy nebyla provedena řádná opatření daná „Plánem činnosti“, byly přehrady Slapy a Orlík naplněny vodou na plný stav. Hlavní město napadeno nebylo.“

Takto začíná typový plán nazvaný Průlomová vlna od roku 1982 uložený v donedávna nezpracované části fondu Krajské správy SNB Prahy a Středočeského kraje. Popisuje následky potopy i předpokládané postupy evakuace a záchranných prací. Fotokopie grafické části plánu nyní zveřejnil Archiv bezpečnostních složek. Jako první na ní upozornil server Aktuálně.cz.

Těžko si představit, jak by voda ze dvou přehrad Prahu skutečně poničila. Máte-li v paměti ničivou povodeň z roku 2002, která patří k největším přírodním katastrofám v moderních dějinách našeho státu, pak útok na přehrad by ji mnohonásobně překonal.

Prvním faktorem by byla absolutní neočekávatelnost situace. I kvůli tomu počítaly tehdejší bezpečnostní složky s tím, že zatopenou oblast nestihne opustit 42 500 osob, „které je nutné počítat jako ztráty nenávratné.“ Evakuováno by bylo 240 tisíc osob. Praha tehdy přitom měla zhruba 1 190 000 obyvatel. Obří vodní vlna by podle současných propočetů odborníků z Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy ze Slap dorazila k hranicím Prahy za 40 minut. Karlův most by zasáhla o 15 minut později. Tak krátká doba nedává mnoho času na přípravu evakuace nebo snad nějakých opatření. Protipovodňové hráze by byly na mnoha místech zcela zbytečné, protože masa vody by se na Prahu valila rychlostí 30 kilometrů za hodinu a výška vlny by dosahovala až 22 metrů.

Podle plánů Civilní obrany a Sboru národní bezpečnosti (tehdejší policie) z roku 1982 by bylo zatopeno území o rozloze 32,17 km². Není bez zajímavosti, že původní dokument chybně uvádí objemovou jednotku, tedy kilometry krychlové. Hranice zaplaveného území by měla na pravém i levém břehu délku 89,3 kilometru.

Plány CO a SNB z roku 1982 můžete porovnat s propočtem průlomové vlny z počátku nového tisíciletí. Pouze obrysem je vyznačen rozliv vody při protržení Slapské i Orlické přehrady. Modře vybarvená je pak zatopená část při stoleté vodě. Povodně v roce 2002 byly někde mezi tím. Vyznačena jsou i místa pro shromáždění obyvatel.

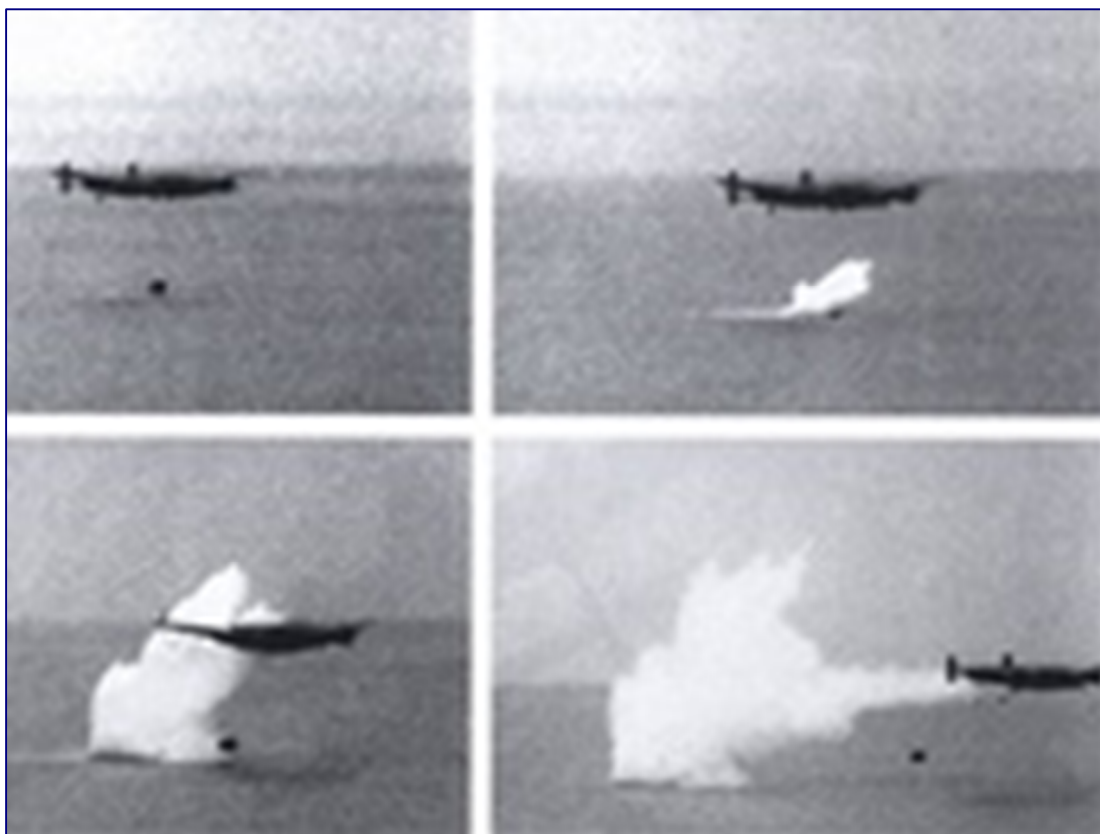
Jak vidíte z přiložených plánů ve fotogalerii, z Nuselského údolí by vznikl obrovský záliv. Pod vodou by byla i velká část Václavského náměstí, celé Staré město, samozřejmě Holešovice atd. Na MFF vypočítali, že školní budovy na Sokolovské 83 a v Troji, které se nachází v nadmořské výšce 186,5 respektive 190 metrů, by byly zasaženy až do výšky šesti metrů v průběhu 58 minut. Zcela zatopeno tedy bude první patro, ale ještě horší je, že by velmi pravděpodobně došlo k narušení nosného zdiva a konstrukce budov.

Jak protrhnout hráz

Protrhnout hráz bombou není až tak jednoduché, jak by se mohlo zdát. Když podobný typ útoku chystali Britové na německá průmyslová města za druhé světové války (odtud zřejmě pramenila i obava našich soudruhů), zjistili, že ke zničení hráze je však potřeba umístit bombu přímo k její patě. Jak to ovšem udělat? V rámci operace Chastise testovalo britské vojenské letectvo speciální skákavé bomby, které by po svržení do přehrady „odskákaly“ až k hrázi, tam se potopily a vybuchly.

Rozbíječi přehrad: Když kvůli Britům teklo Němcům do bot

Celkem 19 letounů Lancaster útočilo v noci ze 16. na 17. května 1943 na tři přehrady nacistického Německa. Speciální skákavé bomby cíl neminuly. Voda z protržených přehrad dokončila dílo zkázy. Operace Chastise (trest), jedna z nejúspěšnějších akcí druhé světové války.

Lancaster zasažený "cákancem" vody ze shozené skákající pumy.

Testování probíhalo dlouho neúspěšně a vypadalo to na velké fiasko. Návrh bomby byl přitom jednoduchý a od začátku funkční. Vycházel ze stejného principu, kterým se řídí kámen hozený na vodní hladinu při hře známé jako „žabky“. Chvilku po vodě skáče a nakonec se potopí. V tu chvíli

se u bomby počítalo s aktivací hlubinného spínače, jako u hlubinných náloží. Proč se přesto celá operace dlouho nedařila, si můžete přečíst v článku Rozbíječi přehrad: Když kvůli Britům teklo Němcům do bot.

V 80. letech ale už byla situace poněkud jiná. Za prvé už existovala přesnější klasická munice (a ještě výrazně přesnější do výzbroje mířila), navíc byly k dispozici zcela nové kategorie zbraní. A proto plán z roku 1982 počítal s tím, že kromě škod napáchaných záplavami bude zasažené území zamořeno, protože nepřítel nejspíš použije jadernou hlavici.

Vlnou by byly strženy všechny mosty a lávky přes Vltavu, došlo by k přerušení veškerých inženýrských sítí mezi oběma břehy řeky a v neposlední řadě by bylo zatopené území zaneseno bahnem a sutí do výšky jednoho metru. Návrat k normálu a odklizení škod by pak značně a dlouhodobě komplikoval fakt, že usazené nánosy i samotná voda by byly radioaktivní. Plán však například počítal s tím, že už během dvou až tří hodin by bylo obnoveno spojení mezi jednotkami civilní obrany na obou březích.

Hlavní pozornost je v plánu věnována přesunům, takzvanému vyvedení jednotek SNB (Sboru národní bezpečnosti) ze zatopených míst do bezpečí. To jsou ty fixem vyznačené žluté čáry, šipky a praporky. Nevybarvené praporky ukazují původní místo před potopou (takzvaná mírová dislokace), zabarvené představují umístění náhradního stanoviště (náhradní dislokace). Zakreslena jsou pochopitelně i shromaždiště civilních osob (přerušované čáry a šipky).

- 12 -

9. Velitelům sektorů č. I. II. III.:

Veliteli sektoru č. I.:

Zaměřit hlavní úsilí prvořadých záchranných a likvidačních prací do prostoru:

- nemocnice na Františku
- nemocnice KÚNZ
- interní nemocnice OÚNZ 7 a gyn.porodnické odd. OÚNZ-7, Štvanice

a prostorů s větším počtem osob, zjištěné průzkumnými jednotkami a úkolem - zřízení průchodů k postiženým, jejich vyproštění, poskytnutí první lékařské pomoci a odsunutí do určených zdravotnických zařízení.

Mrtvé osoby odvést na určená místa k pohřbení.

Ke zvládnutí úkolů přiděluji do Vaší podřízenosti:

a)4.....družstva všeobecného průzkumu z objektů:AZKG.....
.....ČKD-Vysočany, a Libeň, Tesla, Strašnice, Avie, Letňany.....

b)2.....MSAZ z objektůAvie, Letňany, Tesla, Strašnice.....

c) zdravotnická zařízení s personálem a sanitními auty :
- Poliklinika OÚNZ 8, Tř. Rudé Armády č.39
- Poliklinika OÚNZ-3 Prokopovo n.
- OHES Praha 8
- ZÚNZ ČKD
- OHES Praha 9, Konsumní ul.

d) jednotky služeb CO města :
PS-CO2.....rot
STCHS2.....rot,.....1.....čet,.....3.....buldozerů,.....3.....nakladačů,
.....3.....autobagrů

KMS <u>2</u>dr.ZT	ZNSdr. likv. OVP
SOTrotčet OHZ
VDSčet	JŘDaut
ESEdr.	PBSčet
ZSčet	STSPS.....dr.
PLSčet	

e) místa pro pohřbení mrtvých :Olšanské hřbitovy, hřbitov v Hloubětíně
.....

Předběžné rozhodnutí velitele civilní obrany 11

Nejhůře postižený by podle plánu byl takzvaný Sektor 3, rozlohou největší a hustotou obyvatel druhý největší ze tří pražských sektorů. Z 308 tisíc obyvatel a zaměstnanců závodů Velké a Malé

Chuchle, Hlubočep, Smíchova, Holešovic, Bubenče, Podbabský a Sedleč by bylo „vyvedeno“ 94 tisíc lidí, „ztráty“ by činily 16 tisíc lidí. Nízkopodlažní zástavba v těchto oblastech by byla vodou zcela zbořena.

Zaplaveny by byly důlní podniky, jatka, čistírny odpadních vod, elektrárny, nemocnice, státní úřady i tehdy nejdůležitější objekt v zemi - ÚV KSČ. V pokynech velitele civilní obrany ČSSR pro velitele CO Prahy najdete přesně vyjmenovaná jednotlivá nápravná opatření pro dané sektory. Kolik bude kde přiděleno bagrů a buldozerů, kolik kam dorazí vojáků a jaké budou specializace.